

زندگی انسان همچون یک معجزه است که اکثر ما توجه چندانی به آن نمی‌کنیم. بچه‌ها رشد می‌کنند چون غذا می‌خورند و یاد می‌گیرند، چون سرپرستان، به آنها آموزش و تعلیم می‌دهند. رشد جسمی و ذهنی آنها برای سالیان سال ادامه پیدا می‌کند تا زمانی که بالاخره بزرگ می‌شوند. وقتی بزرگ می‌شوند، می‌گوییم بالغ شده‌اند.

در درس دو، درباره فرمان عیسی به شهادت دادن آموختیم. برای اینکه شهادت مؤثری داشته باشیم، باید به لحاظ روحانی بالغ شویم. در این درس رشد روحانی را بررسی خواهیم کرد. خدا از ما می‌خواهد بالغ شده «به بلندای کامل قامت مسیح برسیم» (افسیان ۴: ۱۳). آنگاه قادر خواهیم بود در مشارکت با دیگران رشد کنیم.

سرفصل‌ها

A. روش‌های رشد کردن

B. اصول رشد

اهداف این درس

۱. توضیح دهید که چطور می‌توان در خداوند رشد کرد
۲. اصل جدا شدن برای خدا و از دنیا را توصیف کنید

A. روش‌های رشد کردن

هدف اول: توضیح دهید که چطور می‌توان در خداوند رشد کرد.

شناخت کتب مقدس (کلام خدا)

صدوقیان داستانی ساختگی تعریف کردند درباره زنی که با مردی ازدواج کرده و آن مرد فوت کرده بود. سپس با برادرش ازدواج کرد اما او نیز فوت کرد. این موضوع هفت‌بار تکرار شد. صدوقیان از عیسی پرسیدند که همسر این زن در قیامت چه کسی خواهد بود (متی ۲۸:۲۲ را مشاهده کنید).

صدوقیان این داستان را ساختند تا عیسی را آزمایش کنند. از آنجا که صدوقیان به رستاخیز باور نداشتند، می‌خواستند که عیسی با باورهای آنها مخالفت کند تا بتوانند تعلیم او را رد کنند. اما عیسی به جای پاسخ دادن به صدوقیان، به اصل و ریشه مشکل پرداخت. او نشان داد که ایشان فهمی نسبت به کتب مقدس ندارند. «شما همراه هستید، زیرا نه از کتب مقدس آگاهی و نه از قدرت خدا!» (متی ۲۹:۲۲). به ترتیبی که عیسی به کار برد توجه کنید. او آگاهی از کتب مقدس یا همان کلام خدا را اول، و قدرت خدا را پس از آن به کار برد.

مطالب بیشتری وجود دارد که بایستی در اینجا آموخت. به نظر می‌رسد که مردم اشتیاقی شدید برای قدرت خدا داشتند، اما برای شناخت کتب مقدس چنین اشتیاقی وجود نداشت. آیا می‌خواهید قدرت خدا را داشته باشید؟ پس باید با تعالیم آن زندگی کنید. پطرس رسول چنین نصیحت می‌کند: «و همچون نوزادگان، مشتاق شیر خالص روحانی باشد تا به مدد آن برای نجات نمو کنید» (اول پطرس ۲:۲).

مزمور ۱۱۹، تعداد ۱۷۶ آیه وجود دارد. تقریباً در تمامی این آیات به نحوی به کتب مقدس اشاره شده است. افزون بر این موضوع، این آیات کلام خدا را راهنما، حکمت، شادی و دفاع ما در برابر گناه نشان می‌دهند. اگر مطالعه کلام خدا بخشی منظم و مرتب از زندگی‌تان نیست، از خداوند بخواهید کمکتان کند تا برای خواندن و درک آن حکمت داشته باشید. گاهی ما کاری را که باید، انجام نمی‌دهیم چون انضباط نداریم. یک سری امور هست که فقط خدا می‌تواند برای من انجام دهد. اما چیزهای دیگری هست که من باید برای خودم انجام دهم. به عنوان مثال، وقتی صحبت از دعا و مطالعه روزانه کتاب مقدس به میان می‌آید، این من هستم که باید آن را انجام دهم. این امر مستلزم عملکرد اراده من می‌باشد. قرار نیست کسی مرا مجبور به این کار کند، بلکه من باید خودم را به انجام آن متعهد کنم. وقتی کلام خدا را روزانه مطالعه می‌کنم، رضایت و رشدی را که از آن حاصل می‌گردد، تجربه خواهم نمود.

کودک تنها زمانی رشد می‌کند که شیر و غذای کافی دریافت کند. این امر در زندگی ایماندار نیز صدق می‌کند. اگر انتظار رشد در خداوند را دارید، باید به او اجازه دهید که از طریق کلامش، به شما خوراک دهد. همان‌طور که هر روز زمانی معین را به خوردن اختصاص می‌دهید، هر روز زمانی مشخص برای این هدف تعیین کنید. روح القدس در درک مطالبی که می‌خوانید، یاری‌تان خواهد کرد و در خداوند رشد خواهید نمود.

پرسش‌های کاربردی

۱. دور حرف مرتبط با عبارات درست، خط بکشید.
(a) عیسی چهره واقعی صدوقیان را برملا کرد زیرا کتب مقدس را درک نکرده بودند.
(b) وقتی کتاب مقدس را می‌خوانیم خدا به ما خوراک روحانی می‌دهد.
(c) عیسی گفت که شناخت قدرت خدا مهم‌تر از شناخت کتب مقدس است.
 ۲. نتیجه مطالعه منظم کتاب مقدس چیست؟
-
-

درباره خداوند تفکر کنید

دعا و تعمق، یا تفکر درباره خدا از روش‌های دیگری هستند که در رشد مسیحی به کمک ما می‌آیند. پولس رسول در فیلیپیان ۸:۴ به ما می‌گوید که افکار خود را از «هر آنچه راست است، هر آنچه والا است، هر آنچه درست است، هر آنچه پاک است، هر آنچه دوست‌داشتنی و هر آنچه ستودنی است.» پر سازیم. در اشعیا این وعده را داریم که اگر افکارمان را متمرکز بر او کنیم خدا به ما آرامش خواهد بخشید (اشعیا ۳:۲۶). تفکر راجع به خداوند موجب رشد ایمان ما را در او می‌شود.

باید دعا کنیم که خدا راه‌های خویش را به ما تعلیم داده و طریق‌هایمان را راست گرداند. او از ما می‌خواهد تا برای درک کلام او دعا کنیم. فیلیپیان ۶:۴ به ما می‌گوید که نیازهایمان را از خدا طلب کنیم. در افسسیان ۱۸:۶ می‌خوانیم: «بیدار و هوشیار باشید و پیوسته با پایداری برای همه مقدسین دعا کنید.» وقتی برای مسیحیان دیگر دعا می‌کنیم،

روحیه مشارکت را در رابطه با آنها نشان می‌دهیم. ما باید برای کسانی که مسیح را نمی‌شناسند نیز دعا کنیم تا به او نزدیک شوند.

پرسش‌های کاربردی

۳. چرا دعا و تعمق مهم می‌باشند؟

.....
.....
۴. دو موضوعی که کتاب مقدس به ما می‌گوید درباره آنها دعا کنیم، را نام ببرید.

محبت مسیحی بر دل‌هایتان حاکم باشد

خدا ده فرمان را به‌عنوان یکی از نخستین مجموعه قوانینی که برای زندگی در جامعه حقیقی لازم است، به ما بخشید (خروج ۲۰). ده فرمان با روابط موجود بین خدا و مردم، و روابط بین مردم، سروکار دارد. تمام کارهای قوم اسرائیل می‌بایست با این قوانین مقایسه می‌شد. آنها باید از تمام این ده فرمان اطاعت می‌کردند. اما پیروی از این قوانین برای آنان بسیار دشوار بود.

افرادی که این فرمان‌ها را دریافت کرده بودند، از آنها ناطاعتی کردند. بنابراین خدا، عیسی مسیح را فرستاد تا رابطه میان خدا و انسان را احیا نماید. رومیان ۳: ۸ و غلاطیان ۴: ۴-۵ را مطالعه کنید. این آیات رحمت خدا و اشتیاق او برای داشتن مشارکتی کامل (برقراری جامعه) با انسان را نشان می‌دهد. وقتی انسان با خدا رابطه‌ای درست داشته باشد، رابطه‌اش با دیگران بهبود خواهد یافت.

وقتی جوان بودم، با شخصی مُسن همکار شدم که در کارش حرفه‌ای

بود. اما کار کردن با او آسان نبود. من بدون توجه به رفتار بد این شخص، با محبت با او رفتار کردم و هنگامی که دید رفتار ناخوشایندش بر من تأثیر نگذاشته، رفتارش را نسبت به من تغییر داد. او به محبت من پاسخ داد. از این شخص درس‌های ارزشمند بسیاری یاد گرفتم، یکی از آنها این است که اکثر مردم در مقابل محبت مقاومت نخواهند کرد. وقتی مسیح را به عنوان خداوند خود می‌پذیریم، دیدگاهمان نسبت به خدا، کتاب مقدس و دیگران عوض می‌شود. عیسی کاری را برایمان انجام داد که ده فرمان، یا به عبارتی شریعت، قادر به انجام آن نبود. وقتی وارد مشارکت با او می‌شویم، به خلقتی تازه تبدیل می‌گردیم (دوم قرنتیان ۵:۱۷) او قانون یا شریعت محبت خود را بر دل‌های ما می‌نویسد (دوم قرنتیان ۳:۳). این قانون جدید محبت، ما را به اطاعت از خدا و می‌دارد، زیرا او را دوست داریم. این قانون در روابط ما با دیگران نیز حکمفرماست. وجدانمان پاک گشته و ذهنمان تازه می‌گردد. اکنون، به واسطه این طبیعت تازه، اموری را که شریعت به ما حکم کرده، انجام می‌دهیم.

آیا از زمانی که مسیحی شده‌اید، کسی با شما بد رفتاری داشته؟ آیا خشمگین شده‌اید؟ اگر مسیحی هستید، پس قدرت خدا طبیعت شما را عوض کرده است. قانون یا شریعت محبت او بایستی بر زندگی و رفتار شما حکمفرما شود. می‌توانیم به این نحو، از ماهیت جامعه بهره‌مند گردیم.

پرسش‌های کاربردی

۵. جملات زیر را با کلمات درست کامل کنید.

(a) خدا به قوم اسرائیل یک سری قوانین به نام داد.

(b) عیسی قانون یا شریعت را تعلیم داد.

(c) ما می‌توانیم از قانون مسیح اطاعت کنیم چون

- (d) مسیح قانون یا شریعت خود را بر ما نوشت.
۶. اکنون که مسیحی هستم، بخشیدن کسی که در حقم بدی کرده آسانتر است چون،
- (a) شریعت به من می‌گوید که باید ببخشم.
- (b) وقتی مسیحی شدم، طبیعت من تغییر کرد.

پرستش با دیگران

پرستش با سایر مسیحیان به رشد شما کمک خواهد کرد. برای مطالعه کلام خدا باید با یکدیگر جمع شویم. حضور منظم و مرتب داشتن در کلیسا و تعالیم، ما را در خداوند رشد می‌دهد. وقتی با دیگران در مشکلات همدردی کرده و در شادی‌ها شریک می‌شویم و اجازه می‌دهیم آنها نیز همین تجربه را در مورد مشکلات و شادی‌های ما داشته باشند، این امر برایمان کمک بزرگی خواهد بود. یک اصل ابتدایی در جامعه این است که به یکدیگر نیازمندیم. باید با دیگرانی که همچون ما خداوند را می‌شناسند و او را محبت می‌کنند، وقت سپری کنیم. آیا با سایر مسیحیان ملاقات می‌کنید؟ آیا در شادی ایشان شریک هستید و زمانی که غمگین هستند، دلگرمشان می‌کنید؟ اگر چنین است، ماهیت جامعه و محبت را به کاملترین شکل از خود نشان می‌دهید.

پرسش‌های کاربردی

۷. کدامیک از عبارات زیر به بهترین نحو، نقش مفید پرستش با دیگران را در رشد روحانی ما شرح می‌دهد؟
- (a) زمانی که در شادی‌ها و غم‌های دیگران شریک می‌شویم، درمی‌یابیم که آنها به ما نیاز دارند.
- (b) پرستش و مشارکت با سایر مسیحیان در خداوند به ما نیرو می‌بخشد و باعث رشد و بنای ما می‌شود.

B. اصول رشد

هدف دوم: اصل جدا شدن برای خدا و از دنیا را توصیف کنید.

هنگامی که با مطالعه کلام خدا، دعا، تفکر راجع به خدا، پرستش او و محبت به دیگران، در زندگی مسیحی خود رشد کرده و بالغ می‌شویم، خدا ما را به یک زندگی مقدس هدایت می‌کند. گاهی کتاب مقدس از اصطلاح جدا شدن برای شرح این موضوع استفاده می‌کند. عهد جدید درباره دو جنبه از جدایی صحبت می‌کند، جدا شدن برای خدا و جدا شدن از دنیا. که هر دوی آنها از اهمیت برخوردارند.

جدا شدن برای خدا

خدا از شما دعوت می‌کند که برای او جدا شوید. او می‌خواهد که خودتان را به او اختصاص داده و برای کار او وقف گردید. رومیان ۱:۱۲ می‌گوید:

«پس ای برادران، در پرتو رحمت‌های خدا، از شما استدعا می‌کنم که بدن‌های خود را همچون قربانی زنده و مقدس و پسندیده خدا تقدیم کنید که عبادت معقول شما همین است.»

این جنبه مثبت جدا شدن است. اعمال رسولان ۲:۱۳ رجوع کنید: «برنابا و سولس را برای من جدا سازید، به جهت کاری که ایشان را بدان فراخوانده‌ام.» همچنین، رومیان ۱:۱ را بخوانید: «از پولس، خادم مسیح عیسی، که به رسالت فراخوانده شده و به انجیل خدا وقف گردیده است.» توجه کنید که این وقف شدن برای خداست. جدا شدن برای خدا مستلزم وقف یا تعهد کامل به اوست تا به ما کمک کند زندگی مقدسی داشته باشیم.

جدا شدن از دنیا

دوم قرن‌تیا ۱۴:۶ می‌گوید: «زیر یوغ ناموافق با بی‌ایمانان مروید،

زیرا پارسایی و شرارت را چه پیوندی است و نور و ظلمت را چه رفاقتی؟
پیام این آیه است که مشارکت و رفاقت میان ایماندار و بی‌ایمان ممکن نیست، زیرا زمینه‌های مشترک و ماهیت جامعه در بین آنها بسیار اندک است. در خصوص ارتباط برقرار کردن با بی‌ایمانان، این آیه به ما دستور می‌دهد که با ایشان روابطی نزدیک مانند ازدواج یا شراکت در کسب و کار نداشته باشیم. این آیه در رابطه با مراوده روزمره ما با بی‌ایمانان جهان صحبت نمی‌کند.

اغلب ما با مردمی در تماس هستیم که ایمانی به خدا ندارند و اتفاقاً باید همین افراد را به مسیح هدایت کنیم. رمز فرزند خدا بودن در دنیای شرور، همین شناخت خدا است. باید به روح‌القدس اجازه دهید تا بر زندگی شما حاکم شود. شما در دنیا زندگی می‌کنید، اما شهروندان آسمان هستید. می‌توانید با بی‌ایمانان در تماس باشید، اما نباید شبیه آنها باشید.

پرسش‌های کاربردی

۸. در مقابل فعالیت‌هایی که اصول جدایی برای خدا یا جدایی از دنیا را شرح می‌دهند، بله بنویسید.

- (a) مطالعه روزانه کلام
- (b) انتخاب دوستان مسیحی برای زمان‌های مشارکت
- (c) شرکت کردن در فعالیتی که خدا را خشنود نمی‌کند
- (d) ازدواج با کسی که مسیحی نیست
- (e) سرگرم و مشغول شدن تا جایی که وقت دعایی منظم نداشته باشید
- (f) درخواست هدایت از خدا
- (g) نشان دادن محبت و توجه به کسی که نیازی دارد

بردباری و اعتدال

گاهی برای مسیحیان شناخت معیارهای اخلاقی‌ای که از آنها انتظار می‌رود، دشوار است. باید اجازه دهیم که کتاب مقدس راهنمای ما در این حیطه‌ها باشد و راه درست را به ما نشان بدهد و از روح القدس بخواهیم که در سایر حیطه‌ها ما را هدایت فرماید.

برخی مسیحیان می‌گویند که ما دیگر زیر شریعت نیستیم، پس آزادیم که مطابق با معیارهای خودمان زندگی کنیم. برخی دیگر دیدگاهی مذهبی نسبت به این قضیه دارند، یعنی سعی می‌کنند با انجام یک سری کارها و پرهیز از کارهای دیگر، نظر لطف خدا را به خود جلب نمایند. ایشان سعی می‌کنند که با پیروی از یک سری قوانین خود را در نظر خدا مقبول سازند، به جای آنکه در ایمان به مسیح زیست کنند. مسیحیت یک سری قوانین که فرد بایستی از آن پیروی کند، نیست، بلکه پذیرش عیسی مسیح به عنوان نجات‌دهنده است و اینکه اجازه دهیم او خداوندگار زندگی‌مان شود. عیسی خود فرمود: «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات و نوشته‌های پیامبران را نسخ کنم؛ نیامده‌ام تا آنها را نسخ کنم، بلکه آمده‌ام تا تحققشان بخشم» (متی ۵: ۱۷).

وقتی عیسی مسیح خداوند زندگی ما باشد، دست به کارهایی می‌زنیم که مایه خشنودی اوست و نمی‌خواهیم کارهایی انجام دهیم که به شهادت مسیحی ما آسیب می‌زند. ما محدود به قوانین مذهبی نیستیم، همچنین، احساس نمی‌کنیم که فیض مسیح به ما اجازه می‌دهد دست به هر چیزی بزنیم که مایه خشنودی ماست. قانون محبت مسیح به ما کمک می‌کند که اعتدال و میانه‌روی را در معیارهای اخلاقی‌مان به کار ببندیم. خدا با ما به عنوان اشخاص منحصر به فرد، ارتباط برقرار می‌کند. او می‌داند به چه نیاز داریم و به ما کمک خواهد کرد که در رفتار مسیحی خود اعتدال داشته باشیم.

از آنجایی که خدا با ما به عنوان اشخاصی با هویت مستقل رفتار

می‌کند، باید مراقب باشیم که دیگران را با معیارهای خودمان داوری نکنیم. این موضوع در کتاب رومیان باب‌های ۱۴ و ۱۵ و در رابطه با خوردن یک سری غذاها و محترم شمردن یک سری روزها، شرح داده شده است. اما، اصول تعلیم داده شده در این فصل‌ها را می‌توان در مورد سایر حیطه‌های سؤال برانگیز زندگی‌مان به کار برد. برخی از این اصول عبارتند از:

۱. «بنابراین، بیایید از این پس یکدیگر را محکوم نکنیم، به جای آن، تصمیم بگیرید که هیچ سنگ لغزش یا مانعی در راه برادر خود مگذارید» (رومیان ۱۴:۱۳).

۲. «پس بیایید آنچه را که موجب برقراری صلح و صفا و بنای یکدیگر می‌شود، دنبال کنیم» (رومیان ۱۴:۱۹).

۳. «بهتر آن است که از خوردن گوشت یا نوشیدن شراب یا انجام هر کار دیگری که باعث لغزش برادرت می‌شود بپرهیزی. پس عقیده‌ات را درباره این امور، بین خود و خدا نگاه دار. خوشا به حال کسی که به‌خاطر آنچه نیکو می‌شمارد، خود را محکوم نمی‌کند» (رومیان ۱۴:۲۱-۲۲).

۴. «پس همان‌گونه که مسیح شما را پذیرفت، شما نیز یکدیگر را بپذیرید تا خدا جلال یابد» (رومیان ۷:۱۵).

این آیات کتاب مقدس کاملاً آشکار می‌سازند که باید نسبت به کسانی که معیارهای رفتاری‌شان متفاوت از ما است، تحمل و بردباری به خرج دهیم. بردبار بودن به معنای صبوری کردن و پذیرفتن دیگران است، حتی اگر کاملاً با آنها موافق نیستیم.

خدا می‌داند که چگونه با ما به‌عنوان اشخاص مستقل رفتار کند. او با ما بر اساس یک رابطه شخصی ارتباط برقرار می‌کند، زیرا ما را به رابطه‌ای نزدیکتر به خود فرامی‌خواند. او می‌داند که در چه زمینه‌هایی نیاز به کمک داریم. ممکن است از شما یک چیز و از کسی دیگر چیزی

کاملاً متفاوت خواهد. او می‌تواند ما را تحت‌تأثیر قرار دهد تا یک سری کارها انجام دهیم و از انجام کارهای دیگر خودداری کنیم. نباید انتظار داشته باشیم که همه دقیقاً همان کاری را انجام دهند که احساس می‌کنیم خدا ما را به انجامش فراخوانده است. ما باید سایر مسیحیان را همان‌طور که هستند بپذیریم و انتظار داشته باشیم خدا ایشان را هدایت کند. باید بردباری به خرج دهیم.

عیسی گفت: «زیرا به همان‌گونه که بر دیگران داوری کنید، بر شما نیز داوری خواهد شد و با همان پیمان‌ه که وزن کنید، برای شما وزن خواهد شد» (متی ۲:۷). از اینرو، حکیمانه نیست که در داوری خود نسبت به دیگران تند و تیز عمل کنیم. بردباری نسبت به دیگران نمونه‌ای از قانون و شریعت محبت است و هر جایی که ماهیت جامعه وجود دارد، این قانون مشاهده می‌شود.

پرسش‌های کاربردی

۹. دو مورد از کارهایی که رومیان ۱۴:۱۹ و رومیان ۱۵:۷، به انجام آن فرمان می‌دهند، چیست؟

۱۰. دور عبارات درست خط بکشید.

(a) کتاب مقدس به‌وضوح بیان می‌کند که رفتار ما در شرایط مختلف چطور باید باشد.

(b) روح القدس قادر است درست و غلط را به ما نشان دهد.

(c) مسیحیان باید از سایر مسیحیانی که معیارهایشان متفاوت است، جدا شوند.

(d) اگر به تندی دیگران را داوری کنیم، خدا نیز به همین شکل درباره ما داوری خواهد کرد.

(e) باید سعی کنیم سایر مسیحیان را به زندگی طبق معیارهای خود

هدایت کنیم.

۱۱. در این درس، در رابطه با هر یک از موضوعات زیر چه اصلی را فراگرفتید؟

(a) رفتار مسیحی

.....

(b) شریعت‌گرایی

.....

(c) بردباری

.....

پاسخ پرسش‌های کاربردی

۱. عبارات (a) و (b) درست هستند.
۷. (b) پرستش و مشارکت با سایر مسیحیان در خداوند به ما نیرو می‌بخشد و باعث رشد و بنای ما می‌شود.
۲. از لحاظ روحانی، رشد می‌کنیم.
۸. اصول جدا شدن در گزینه‌های (g)، (f)، (b)، (a) مشاهده می‌شود.
۳. دعا و تعمق به رشد روحانی ما کمک می‌کنند. به علاوه، ماهیت جامعه را در دعا و تعمق بیشتر درک می‌کنیم.
۹. کارهایی انجام دهید که باعث صلح و آرامش می‌شوند؛ یکدیگر را بپذیرید.
۴. یکی از این موارد: هدایت خدا؛ درک کلام خدا؛ نیازهایمان؛ سایر مسیحیان؛ بی‌ایمانان
۱۰. عبارات (a) و (b) درست هستند.
۵. (a) ده فرمان
- (b) محبت
- (c) او را دوست داریم و می‌خواهیم از او اطاعت کنیم.
- (d) دل‌های
۱۱. پاسخ شما. در اینجا چند پاسخ نمونه ارائه شده است:
 - (a) باید اجازه دهیم که کتاب مقدس راهنمای ما در این حیطه‌ها باشد و راه درست را به ما نشان بدهد و از روح القدس بخواهیم که در سایر حیطه‌ها ما را هدایت فرماید.
 - (b) باید اجازه دهیم که قانون یا شریعت محبت مسیح، اعمال و رفتار ما را هدایت کند، به جای اینکه از یک سری قوانین پیروی کنیم.
 - (c) باید بپذیریم که شاید نظرات دیگران با نظرات ما متفاوت باشد و از روح القدس بخواهیم آنها را هدایت کند.
۶. (b) وقتی مسیحی شدم، طبیعت من تغییر کرد.